

[Rager.]

Arbejdsfordelingsnævnet. Jeg vilde ogsaa her meget gerne have, at der skulde være Mulighed for Appel til den højtærede Socialminister. Socialministeren er vi jo til enhver Tid paa Talefod med, det er vi ikke med Nævnet.

Det er jo klart, at naar en Arbejder faar nedsat sin Arbejdstid og i Henhold til § 11 oppebærer Tilskud fra Arbejdsfordelingsfonden, maa han i den Tid, han oppebærer Penge derfra, ikke være i Arbejde. Man vil altsaa se, at hvis en Arbejder f. Eks. faar en Arbejdstidsnedsættelse med ^{24/48}, faar han udbetalt for den Uge, han gaar ledig, den for tre Dage gældende Arbejdsløshedsunderstøttelse, men det maa jo være en Forudsætning, saaledes forstaaar jeg det da, at han saa virkelig ogsaa er uden Arbejde i de 6 Dage, der er Tale om. Jeg er ikke i Tvivl om, at der her paa nogle Omraader kan komme Vanskeligheder frem. Det er jo nemlig meget ofte saaledes, at en Arbejder har Mulighed for gennem en lille Forretning eller paa anden Maade at skaffe sig forskellig Biindtægt, han kan maaske ogsaa være til Hjælp ved sin Kones Arbejde. Vi har i Arbejdsnævnet meget ofte det Spørgsmaal fremme, om der i saadanne Tilfælde skal udbetales Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg bringer det paa Bane her, fordi jeg vil henstille, at der, inden Loven træder i Kraft, bliver udarbejdet de nødvendige Direktiver af Socialministeriet; det vil hindre megen Friktion.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger angaaende den Beregning, som skal finde Sted med Hensyn til de Penge, der skal skaffes til Arbejdsløshedsfonden. Forholdet er meget klart for dem, der har en normal Arbejdstid paa 48 Timer ugentlig, for her er der ganske simpelt Tale om et bestemt Beløb pr. Time. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har jo fuldkommen Ret i, hvad han paapegede angaaende den lille Skønhedsfejl, der er ved Skalaen, dog, det kan jo nok ændres. Men det hele er ikke saa lige til at forstaa for en Række Lønmodtagere, som ikke netop er paa Timeløn. Hvis man tager to Mennesker, der har nogenlunde samme Arbejde, men ikke paa Timeløn, og den ene har Arbejdet paa et enkelt Sted og faar 1800 Kr. om Aaret, saa skal han altsaa betale 18 Kr., men den anden har to Arbejdsgivere og faar 900 Kr. af hver og er maaske anmeldt til Ulykkesforsikring begge Steder — saa skal han af med to Gange 18 Kr. Det forekommer mig, at her er noget, der maa klares. En Mand,

der tjener 6 400 Kr., skal betale 192 Kr., men hvis han er saa heldig at have Indtægten paa to Steder med 3 200 Kr. hvert Sted, skal han kun betale 96 Kr., altsaa kun det halve. Jeg vilde sætte Pris paa, om det var muligt at skaffe Klarhed i Loven, idet det er ønskeligt, at saa lidt som muligt overlades til Fortolkning af Embedsmændene, efter at Loven er vedtaget.

Man har spurgt, hvad der forstaaes ved, at man er pensionsberettiget i Lovforslagets Forstand. Ja, jeg maa henholde mig til, hvad der staar i Bemærkningerne, nemlig at det forhøjede Bidrag falder paa Personer, „der som Følge af, at de har Ret til Pension ved Afskedigelse af en dem utilregnelig Aarsag, ikke kan antages at ville blive ramt af Afskedigelse“. Hvorfor skulde det, at en Person er pensionsberettiget, garantere mod Afskedigelse? Jo, en vis Garanti er til Stede, hvis den Omstændighed, at Manden afskediges, betyder, at Pensionsbyrden skal afholdes af den paagældende Myndighed — det være sig Privatperson eller Institution —, der afskediger ham, ellers ikke. Mange Mennesker er jo pensionsberettigede paa den Maade, at de har tegnet en personlig Pensionsforsikringspolice, af hvilken den Virksomhed, hvori de er ansat, betaler en vis Del, og de selv betaler Resten. Men den Dag, de afskediges, siger Virksomheden: Vær saa god, her er din Pensionsforsikringspolice; den kan du selv vedligeholde, hvis du har Lyst til det, og hvis du kommer ind i et andet Foretagende, der har det paa samme Maade som vi, fortsætter den der. Men Manden er ikke Spor af mere *garanteret*, fordi han har denne Pensionsforsikring, end den Mand, der er løst ansat eller ikke-pensionsberettiget; thi den Virksomhed, det drejer sig om, kan jo være ligeglad, om den afskediger en med Pensionsforsikringspolice eller en anden. Derfor maa jeg gaa ud fra, at det, som i Virkeligheden er Tanken for de pensionsberettigedes Vedkommende, er dette, at Bestemmelsen gælder, naar de er ansat under saadanne Vilkaar, at i det Øjeblik de træder ud af Forholdet, faar den paagældende Virksomhed straks en økonomisk Byrde til Afholdelse af Pensionen. Under denne Forudsætning er jeg fuldkommen indforstaaet med, at i Tider som de nuværende passer dette Led ind i Systemet.

Der er et Spørgsmaal, som er rejst over for mig, og som jeg ganske vist ikke lægger megen Vægt paa, men som jeg dog vil nævne. Det er jo ikke almindeligt, at tantièmeberettigede Personer har en Ind-